

vilde, og ogsaa om, hvad jeg ikke vilde. Der er ikke nogen Grund til at bebrejde mig, at jeg stiller mig „velvilligt“, for det gør jeg kun, naar jeg vil være det.

Hammerich: Jeg kan fatte mig ganske kort. Det foreliggende Lovforslag er jo blevet ret skarpt kritiseret af min ærede Meningsfælle, det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger), og af det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen). Til det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds skal jeg kun sige, at jeg har det Indtryk, at det, vi ser som Maalet i denne Sag, er det samme, nemlig at man byder Statsbanerne et Grundlag for i højere Grad at kunne drives som en Forretning; der kan give et passende Udbytte. Naar det ærede Medlem beklagede, at Generaldirektoratet stadig var bundet saa stærkt med Hensyn til Lønningers Fastsættelse, havde det ærede Medlem derfor efter min Mening Ret — jeg lagde nu for mit Vedkommende mere Vægt paa, at det var saa stærkt bundet med Hensyn til Takstreguleringer. Men dette Syn paa Sagen, at det gælder om at binde Administrationen saa lidt som muligt, kan jeg ikke forlige med det Krav, det ærede Medlem stillede om at faa de faste Rammer for Ledelsen saa stærkt udformet. Det forekommer mig; at ud fra det nævnte Synspunkt maa man ganske naturligt ende i det, jeg anser for et Gode og en Fordel ved dette Lovforslag, at man binder Administrationen saa lidt som vel muligt.

Overfør det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) skal jeg kun bemærke, at skulde hans Ønsker naas, kan jeg ikke se, det kunde ske ad anden Vej end ved at gøre Generaldirektøren til Jernbaneminister og oprette et Jernbaneministerium. Derimod var i og for sig ikke noget saa absolut at indvende; men man maatte da ganske sikkert slaa fast, at det ikke skulde være et særlig politisk Ministerium. Noget saadant har vi set baade her og i andre Lande. Her i Landet har vi ganske vist kun kendt det for Udenrigsministeriets Vedkommende, idet vi har set det ene Ministerium efter det andet beholde den samme Udenrigsminister. I Frankrig, hvor ellers Ministerierne skifter hyppigere end noget andet Sted, har man ogsaa ladet den samme Mand forblive som Udenrigsminister i en Mængde Ministerier, fordi der i Udenrigsministeriets Ledelse ganske naturligt maa være saa faa Brud som muligt. Det samme maa selvfølgelig

gælde i endnu højere Grad om et Jernbaneministerium. Tog man dette Standpunkt, tror jeg, det kunde naas, som det ærede Medlem fra Fredericia gerne vilde naa

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Thomas Larsen: Under Hensyn til den fremrykkede Tid fratæller jeg Ordet.

Ellinger: Jeg skal naturligvis anerkende, at den højtærede Minister nu foretager saadanne Rettelser i den Tale, han holdt forleden ved Lovforslagets Forelæggelse, at der ikke vedblivende findes Uklarheder i Ministerens Fremstilling af den nye Organisation. Jeg kan heller ikke beklage mig over den højtærede Ministers Imødegaaelse af de Betragtninger, jeg har fremført, thi Ministeren har jo i Virkeligheden ikke paa nogen Maade imødegaaet den Kritik, jeg tillod mig at rette mod Lovforslaget. Det viser altsaa, at den højtærede Minister i Virkeligheden indrømmer, at Trinene i hele Organisationens netop vil blive saaledes, som jeg udtalte i Gaar. Vi faar det ene Led efter det andet i den Orden og det Antal, jeg har nævnt, og det er mig ganske umuligt at se, hvorledes man da vil kunne godtgøre, at Ministerens Ønske om at komme til større Simplifikation, faa mindre Omsvøb og undgaa Gnidningsmodstand er opnaaet gennem det foreliggende Forslag. Ministeren maa indrømme, at jeg har Ret i, at man her deler baade paa Kryds og paa tværs, men mener dog ikke, der bliver nogen Gnidningsmodstand. Dette er mig imidlertid ganske ufatteligt; man maa dog hurtig kunne se, at der vil opstaa en Gnidningsmodstand, som slet ikke findes under den gamle Organisation. Det ligger deri, at den Mand, som er ansat som Embedsmand, personlig hører under Distriktschefen som øverste foresatte. Dermed følger, at den Sag, han har med at gøre, kommer med ind under den diktatoriske Myndighed, som Distriktschefen er i Besiddelse af. Men den paagældende Sag henhører jo under en af de to Afdelinger, for hvilke der findes Afdelingschefer; naar vi derfor betragter Forholdet alene fra Sagens Side, kommer han ind under disse Afdelingschefer og har nødvendigvis ogsaa dem som sine foresatte. Dette skaber Gnidningsmodstand og vil i mange Tilfælde sikkert skabe en langt større Gnidningsmodstand end den, der i Øje-